

இனிமையான குழந்தைகளே -இப்பொழுது புண்ணிய ஆத்மா ஆவதற்காக பரம ஆசிரியரின் அறிவுரைகளை தாரணை செய்யுங்கள். பாவ கர்மங்களின் கணக்கை யோகத்தின் மூலமாக தீர்த்து விடுங்கள்.

கேள்வி: மிகவும் அன்பிற்குரிய தந்தையிடம் கூட அனேக குழந்தைகளுக்கு அவ்வப்பொழுது சந்தேகம் எழுந்து விடுகிறது - ஏன் மற்றும் எப்பொழுது?

பதில்: குழந்தைகள் யாருடைய விஷயங்களிலாவது வந்து விடும் பொழுது. சகவாச தோஷத்தில் வருவதாலேயே சந்தேகம் எழுகிறது. இங்கிருந்து வெளியே சென்றார்கள் என்றால் இங்கு இருப்பது இங்கேயே இருந்து விடுகிறது. எப்படி மறந்து விடுகிறார்கள் என்றால் தங்களுடைய சேஷமனம் பற்றிய சமாசாரம் கூட கொடுப்பதில்லை. வகுப்பிற்குக் கூட செல்வதில்லை. முரளி கூட படிப்பதில்லை. எனவே பாபா கூறுகிறார் - குழந்தைகளே இந்த சகவாச தோஷத்திலிருந்து மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருங்கள். ஒரு பொழுதும் யாருடைய விஷயங்களிலும் வராதீர்கள்.

பாடல்: இந்த பாவங்களின் உலகத்திலிருந்து

ஓம் சாந்தி. இப்பொழுது பரம ஆசிரியர் இந்த பாடசாலையை நடத்தி கொண்டிருக்கிறார். அவர் பரமபிதாவும் ஆவார். பின் பரம ஆசிரியரும் ஆவார். நீங்கள் தந்தையினுடையவர் ஆகிறீர்கள். இச்சமயம் உங்களுக்கு பாலனை செய்து கொண்டிருக்கும் தந்தை, அவரே ஆசிரியராக ஆகி குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு அறிவுரை அளித்து கொண்டிருக்கிறார். பாவ உலகத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கும் உங்களை மீண்டும் புண்ணிய ஆத்மாக்களின் உலகத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதற்கான அறிவுரை அளித்துக் கொண்டிருக்கிறார். இது பாவ ஆத்மாக்களின் உலகம் ஆகும். எல்லாவற்றையும் விட அதிகமாக பாவம் செய்விக்கும் மாயை இராவணன் ஆகும். எல்லாவற்றையும் விட பெரிய பாவம் ஒருவரையொருவர் பதீதமாக ஆக்குவது ஆவான். 21 பிறவிகளுக்கு ஆத்மாவை பாவனமாக ஆக்கக் கூடிய பாகம் பதீத பாவன தந்தையினுடையது ஆகும். "ஓ காட் ஃபாதர்" என்று கூறும் பொழுது கண்களால் அவசியம் மேல் நோக்கி பார்க்கிறார்கள். பிறகு பரமாத்மா சர்வ வியாபி ஆவார் என்று கூறி விடுகிறார்கள். இந்த மாயை என்ற இராவணன் எல்லோரையும் துச்ச புத்தி உடையவராக ஆக்கி விட்டுள்ளான் என்று தந்தை புரிய வைக்கிறார். எல்லோரும் பரமாத்மாவை நினைவு செய்கிறார்கள். ஏனெனில் இது துக்க தாமம் ஆகும் என்பதை அறிந்துள்ளார்கள். சாது ஜனங்கள் கூட இது துக்கதாமம் ஆகும் என்பதைப் புரிந்துள்ளார்கள். எனவே சாந்திதாமம் செல்வதற்காக சாதனை செய்கிறார்கள். பாரத வாசிகள் கூட நாம் கிருஷ்ணபுரிக்கு போகலாம் என்று விரும்புகிறார்கள். எல்லோரையும் விட பிரியத்திலும் பிரியமானவர் ட்ரீகிருஷ்ணர் ஆவார். ஆனால் அவர் எப்பொழுது வந்தார், வந்து என்ன செய்தார் என்பதை பாரதவாசிகள் புரிந்து கொள்வது இல்லை. இங்கு ஒருவர் கூட புண்ணிய ஆத்மா இல்லை என்று தந்தை கூறுகிறார். தான, புண்ணியமோ செய்து கொண்டே இருக்கிறார்கள் தான். இதில் குறுகிய கால சுகம் கிடைக்கிறது. அப்படி இன்றி எப்பொழுதிற்குமாக சுகமுடையவர்களாக, சதா சாந்தமானவர்களாக ஆகி விடுகிறார்கள் என்பதல்ல. துக்கதாமத்திலோ சதா சாந்தி இருக்க முடியாது. ஒரு வீட்டில் கூட சாந்தி இருப்பதில்லை. ஏதாவதொரு சண்டை இருந்து கொண்டு தானிருக்கும். எனவே பரமபிதா பரமாத்மாவை அழைக்கிறார்கள் - பாபா இந்த பாவங்களின் உலகத்திலிருந்து வேறு இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள் என்று. ஒரு சிலர் நிர்வாண தாமத்திற்குச் செல்வோம் என்று விரும்புகிறார்கள். ஆனால் அது பற்றியும் தெரிந்திருந்தால் தானே செல்ல முடியும் அல்லவா? வசிக்கும் இடம் பற்றி தெரிந்திருந்தால் தானே அங்கே போகவும் முடியும். உதாரணமாக பிக்னிக் செய்ய செல்கிறார்கள் என்றால் இன்று குறிப்பிட்ட இந்த இடத்திற்கு சென்று பிக்னிக் செல்வோம் என்று கூறுகிறார்கள். இடத்தைப் பற்றி தெரிய வரும் பொழுது தானே செல்வார்கள். மனிதர்கள் நாம் வைகுண்டம் போகலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் எப்படிப் போக வேண்டும் என்பது தெரியாது. யாராவது இறந்தால் சொர்க்கத்திற்குச் சென்று விட்டார் என்கிறார்கள். எனவே அவசியம் நரகத்தில் இருக்கிறார் அல்லவா? பதீதபாவனரே வந்து எங்களை பாவனமாக ஆக்குங்கள் என்றும் கூறுகிறார்கள். சொர்க்கத்தில் இருப்பவர்களே பாவனமானவர்களாக. இங்கு மனிதர்கள் பதீத பாவனரே வாருங்கள் என்று பாடிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஏனெனில் இது பதீதமான சிருஷ்டி ஆகும். ஆனால் புரிந்து கொள்வது இல்லை. தங்களுடைய போதை இருக்கிறது. எவ்வளவு அவர்களுக்கு மகிமை ஆகிறது. யாராவது பெரிய மனிதர் இறந்து விட்டார் என்றால் எவ்வளவு அவருக்கு செய்கிறார்கள். எவ்வளவு அவர்களுக்கு மகிமை ஆகிறது.

நாம் தந்தையுடன் கூட அமர்ந்துள்ளோம் என்பதை இப்பொழுது நீங்கள் புரிந்துள்ளீர்கள். அவர் எல்லோரையும் விட உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்தவர் பரமபிதா பரமாத்மா ஆவார். பிறகு இரண்டாம் நம்பரில் பிரம்மா இருக்கிறார். அவர் ஆன்மீகத் தந்தை. இவர் சரீரத்தின் தந்தை. பாப்தாதா இருவருமே சேர்ந்துள்ளார்கள். இது துக்கத்தின் உலகம் ஆகும் அல்லவா? என்று பாபா கூறுகிறார். தந்தை சுகதாமமாக அமைக்க வந்துள்ளார். இச்சமயம் ஆசிரியரின் ரூபத்தில் அமர்ந்துள்ளார். பிறகு கூடவே அழைத்துச் செல்வார். எனவே குழந்தைகளாகிய உங்களை இப்பொழுது தகுதி உடையவர்களாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அனைவரையும் நிச்சயம் கூட்டிச் செல்வேன். ஆத்மாக்களாகிய நாம் நிர்வாண தாமத்தில் இருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். ஆத்மா சரீரத்திலிருந்து தனிப்பட்டு விட்டது என்றால் ஆட்சி புரிய முடியாது. ஆட்சி புரிய வேண்டும் என்றால் சரீரத்துடன் கூட இருக்க வேண்டி இருக்கும். முதலிலோ அவசியம் இனிமையான இல்லத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். எனவே அவசியம் இனிமையான பாபா வேண்டும். ஹே! பாரதவாசிகளே ! என்னுடைய ஜன்மம் கூட பாரதத்தில் தான் ஆகிறது என்று தந்தை புரிய வைக்கிறார். நான் வந்திருப்பதே பாரதத்தில் தான். தந்தை முதலில் எப்பொழுது வந்திருந்தார், வந்து பாரதத்தை ஏழையிலிருந்து இளவரசராக எப்பொழுது ஆக்கி இருந்தார் என்பது கூட உங்களுக்குத் தெரியாது. நீங்கள் எனது ஜெயந்தி கொண்டாடுகிறீர்கள். சிவராத்திரி கொண்டாடுகிறீர்கள் அல்லவா? பிறகு கிருஷ்ண ஜெயந்தி ஆகிறது. சிவ ஜெயந்தி ஆகாதவரை கிருஷ்ண ஜெயந்தி எவ்வாறு ஆக முடியும்? சொர்க்கத்திற்கு ஜெயந்தி மற்றும் நரகத்தின் விநாசம் ஆகப் போகிறது. சொர்க்கத்தின் ஜெயந்தி சிவபாபா தான் செப்வார். கிருஷ்ணர் செப்வாரா என்ன? கிருஷ்ணருக்கோ நீங்கள் மகிமை செய்கிறீர்கள். சிவ பகவானின் வாழ்க்கை சரித்திரம் எங்கே? யாருக்கும் தெரியாது. இப்பொழுது நீங்கள் அறிந்து விட்டுள்ளீர்கள் - தற்சமயத்திலோ சிவஜெயந்திக்கு எந்த மதிப்பும் இல்லாமல் உள்ளது. சிவஜெயந்தி என்ற பெயரையும் இல்லாமல் செய்து விட்டார்கள். திரிமூர்த்திக்கு மேலே கூட சிவனுக்கு பதிலாக திரிமூர்த்தி பிரம்மா என்று கூறி விட்டுள்ளீர்கள். தந்தை புரிய வைக்கவும் செய்கிறார் மற்றும் பிறகு கூடவே கூறுகிறார் - குழந்தைகளே! இது அனாதி. ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்ட நாடகம் ஆகும். அரைகல்பம் பக்தி மார்க்கம் ஆகும். அரைகல்பம் ஞான மார்க்கம் ஆகும். பாதி பாதி ஆகும் அல்லவா? இப்பொழுது அந்த ஜனங்கள் சத்யுகம் திரேதாவிற்கு லட்சக்கணக்கான வருடங்கள் என்று கூறி விடுகிறார்கள் மற்றும் கலியுகத்தின் ஆயுள் குறுகியதாக காண்பிக்கிறார்கள். பின் பாதி பாதி எப்படி ஆகும்? சத்யுகத்தை மிக நீண்டதாகக் கூறி விடுகிறார்கள். கலியுகத்திற்கு 40 ஆயிரம் வருடங்கள் என்று கூறி விடுகிறார்கள். பாதி பாதியோ ஆகவில்லை. பிறகு பக்தி மார்க்கம் எப்பொழுது ஆரம்பமாகியது? இராம இராஜ்யம் மற்றும் இராவண இராஜ்யம் பாதி பாதி ஆகும். கல்பத்தின் ஆயுளே 5 ஆயிரம் வருடங்கள் ஆகும். 4 பாகங்களுக்கும் கூட மகத்துவம் உள்ளது. ஜகந்நாதபுரியில் சாதத்தின் குவியலாக அண்டாவில் சமைக்கிறார்கள். பின் அது 4 பாகங்களாக உடைந்து விடுகிறது. ஸ்வஸ்திகாவில் கூட 4 பாகங்களைக் காண்பிக்கிறார்கள். அதில் கணேசரை காண்பிக்கிறார்கள். இவை எல்லாமே பூஜையின் சாமான்கள் ஆகும்.

இப்பொழுது உங்களுடைய பாவங்களின் கணக்கு முடிந்து புண்ணியத்தின் கணக்கு சேமிப்பு ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது என்று தந்தை கூறுகிறார். எந்த அளவு நீங்கள் என்னை நினைவு செய்வீர்களோ அந்த அளவு பாவங்கள் சாம்பலாகி விடும், அப்பொழுது நீங்கள் புண்ணிய ஆத்மா ஆவீர்கள். பவித்திரமாக ஆவதற்காக கங்கை ஸ்நானம் செய்ய செல்கிறார்கள். பிறகு வந்து அபவித்திரமாக ஆகிறார்கள். ஆனால் இதைக் கூட வேறு யாரும் புரிய வைக்க முடியாது. தந்தை பிறகும் தந்தை ஆவார். மற்றவர்களோ எல்லோரும் சகோதர, சகோதரர்கள் ஆவார்கள். ஆத்மாவின் ரூபத்தில் எல்லோரும் சகோதர, சகோதரர்கள் ஆவார்கள். சகோதரனுக்கு சகோதரனிடமிருந்து எந்த ஒரு விதமான ஆஸ்தியும் கிடைக்க முடியாது. ஆஸ்தி கிடைப்பதே தந்தையிடமிருந்து ஆகும். தந்தை ஒருவர் ஆவார். இவருக்குள் (கம்பைண்டு) இணைந்திருக்கிறார். அவர் ஆத்மாக்களாகிய நமது தந்தை ஆவார் மற்றும் இவர் பின் மனிதர்களின் தந்தை ஆவார். பிரஜாபிதா ஆவார் அல்லவா? நாம் இந்த பாவங்களின் உலகத்திலிருந்து சுகதாமத்திற்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இப்பொழுது நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். ஸ்ரீமத் மூலமாக நாம் சிரேஷ்டமானவர்களாக, அதாவது பிராமணரிலிருந்து தேவதை ஆகிறோம். வர்ணங்கள் கூட பாரதத்திற்கு தான் பொருந்துகிறது மற்ற தர்மங்களுடன் வர்ணங்கள் இருப்பதில்லை. பிராமண வர்ணம், பிறகு தேவதை வர்ணம், பிறகு கூடித்திரிய வர்ணம்.. இது ஆல் ரவுண்டு ஆகியது அல்லவா? மற்றவர்களை இந்த வர்ணங்களில் எடுத்து வர முடியாது. விராட சொரூபத்தில் கூட இந்த வர்ணங்களைக் காண்பிக்கிறார்கள். பிராமண வர்ணம் தான் ஈஸ்வரிய வர்ணம் ஆகும். அதில் நீங்கள் வந்து தந்தையின் குழந்தை ஆகிறீர்கள். பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் குழந்தைகள் நீங்கள் பி.கே. ஆகிறீர்கள். எப்படி கிறிஸ்து கிறித்துவர்களின் ஸ்தூல

தந்தை ஆனார். ஆன்மீகத் தந்தை அனைவருக்கும் ஒரே ஒருவர் ஆவார். அந்த நிராகார தந்தை வந்து சாகார சரீரத்தை கடனாக எடுக்கிறார். கிருஷ்ணருடைய காலணிகளுக்கு பூஜை செய்வார்கள். எனக்கோ பாதமோ இல்லை, நான் காலணி அணிவதும் இல்லை என்று சிவ பாபா கூறுகிறார். தாய்மார்களை நான் எப்படி எனது பாதங்களை வணங்கச் செய்வேன். குழந்தைகள் மிகவும் களைத்து விட்டுள்ளார்கள் என்பதை தந்தை அறிந்துள்ளார். அவர் வந்து குழந்தைகளின் களைப்பை நீக்குகிறார். இந்த களைப்பிலிருந்தே விலக்கி விடுகிறார். சத்யுகத்தில் களைப்பின் விஷயமே இருப்பதில்லை. இப்பொழுதோ தலை வணங்கி வணங்கி மண்டையை அடிக்கடி தேய்த்து தேய்த்து மண்டையையே காலி செய்து விட்டுள்ளார்கள். நேரமும் வீண், பணமும் வீண். நான் குழந்தைகளாகிய உங்களை மிகவுமே செல்வந்தராக ஆக்கி இருந்தேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். இப்பொழுது மீண்டும் ஆக்கி கொண்டிருக்கிறேன். இந்த ஒவ்வொரு மகா வாக்கியம் கூட லட்சம் ரூபாய்களின் சொத்து ஆகும். பாரதம் எவ்வளவு ஏழை ஆகி விட்டுள்ளது. இவ்வளவு திவாலாவாக ஒரு பொழுதும் யாரும் ஆவதில்லை. பிரஜைகள் செல்வந்தர்களாக இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் கடன் வாங்கி கொண்டே இருக்கிறது. கடன் வாங்குவதற்கான வித விதமான முறைகளை எடுத்து வருகிறார்கள். பாரதத்தின் அரசாங்கம், பாவம் எல்லாவற்றையும் மறந்து விட்டுள்ளது. யார் சுயம் அதிபதியாக இருந்தார்களோ அவர்களே பூஜிக்கத் தக்க நிலையிலிருந்து பூசாரி ஆகி விட்டுள்ளார்கள். உண்மையில் நாமே தான் தேவி தேவதைகளாக இருந்தோம் என்பதை இப்பொழுது அறிந்துள்ளோம். உலகத்தின் அதிபதியாக இருந்தோம், நாமே தான் இச்சமயத்தில் ஈஸ்வரிய குழந்தைகளாக பிராமண குல பூஷணர்களாக இருக்கிறோம். பிறகு நாமே தான் தேவதை வர்ணத்தில் வருவோம். பிறகு கூடித்திரியர், வைசியர், சூத்திர வர்ணத்தில் வருவோம். பிறகு பிராமணராக ஆகி விடுவோம். இந்த "ஹம் சோ" என்பதன் பொருளை நீங்கள் புரிந்துள்ளீர்கள். அவர்கள் பிறகு நாம் ஆத்மாவே பரமாத்மா என்று கூறுகிறார்கள். படகையே மூழ்கடித்து விட்டுள்ளார்கள். சொர்க்கம் என்பது எங்கே உள்ளது என்பது கூட மனிதர்களுக்குத் தெரியாது. சொர்க்கவாசி ஆகி விட்டார் அல்லது ஜோதி ஜோதியுடம் கலந்து விட்டது என்று கூறுகிறார்கள். ஆத்மாவை கூட அழியக் கூடியதாக ஆக்கி விடுகிறார்கள். முட்டாள் புத்தி உடையவர்கள் அல்லவா? இதுவும் ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்ட நாடகம் ஆகும். இந்த யுத்தம் ஆரம்பமாகி விட்டால் பின் காப்பாற்றுங்கள்! காப்பாற்றுங்கள்! என்று மிகவுமே கதற வேண்டி வரும். இந்த காட்சியை கூட பிராமண குழந்தைகள் தான் பார்ப்பார்கள். அது கூட யார் பக்குவமான, சேவை புரியக்கூடிய குழந்தைகளாக இருப்பார்களோ அவர்கள் தான் பார்ப்பார்கள். சாட்சாத்காரம் கூட மலையிலிருந்து தான் ஆகும். எப்படி விநாசம் ஆகிறது மற்றும் நெருப்பு பிடித்து கொண்டிருக்கிறது என்று நாடகத்தை நீங்கள் பார்த்திருக்கக் கூடும். கனத்த மழை பெய்து கொண்டிருக்கிறது. தானியங்கள் கிடைப்பது இல்லை. சங்கரன் கண்ணை திறந்ததால் விநாசம் ஆகி விடுகிறது என்று கூறுகிறார்கள். இதுவோ பாடல் ஆகும். இதில் கண் திறப்பதற்கான எந்த ஒரு விஷயமுமே கிடையாது. இதுவோ நாடகத்தின் செயல் ஆகும். தந்தை வந்து புதிய உலகத்தை அமைக்கிறார். இப்பொழுது உலகம் மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள் புது உலகத்திற்காக புருஷார்த்தம் (முயற்சி) செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். பிறகும் மாயை எவ்வளவு கடுமையாக உள்ளது. அப்பேர்ப்பட்ட தந்தையினுடையவராக ஆகி, பிறகு விட்டு விடுகிறார்கள். வெளியே போய் அவப் பெயர் ஏற்படுத்துகிறார்கள். மிகவுமே நல்ல நல்ல குழந்தைகள் இருந்தார்கள். இன்று அவர்கள் இல்லை. அன்பிற்குரிய தந்தை அல்லது அன்பிற்குரிய கணவன் இருக்கிறார் என்றால் வாரா வாரம் அவசியம் கடிதம் எழுதுகிறார்கள். சேஷம் நலம் பற்றிய கடிதத்தை குழந்தைகள் தந்தைக்கு எழுதுகிறார்கள். இங்கிருந்து சென்ற உடனேயே மாயை ஒரேயடியாக மூக்கைப் பிடித்து விடுகிறது. செல்வந்தராக இருந்தார் என்றால் மாயை மிகவும் பலமாக ஓங்கி அறைந்து விடுகிறது. ஏழைகளுக்கு அவ்வளவு அடிப்பதில்லை. பாபா பெயர் கூறுவதில்லை. பாப்தாதாவிடம் வந்தார்கள். எவ்வளவு சேவை செய்தார்கள். யாரோ ஏதோ கூறினார்கள். சந்தேகம் வந்து விட்டது. அவ்வளவு தான் முடிந்து விட்டது. கடிதமும் இல்லை. வகுப்பிற்கு வருவதும் இல்லை. இல்லாமல் போய் விடுகிறார்கள். எப்படி கர்ப்பத்தில் குழந்தைக்கு தண்டனை கிடைக்கிறது. நான் மீண்டும் சிறைப் பறவை ஆக மாட்டேன். என்னை வெளியில் விட்டு விடுங்கள் என்று கூறுகிறது. பின் வெளியில் வந்த உடனேயே சகவாசதோஷத்தில் வந்து விடுகிறார்கள். அங்கு கூறியது அங்கேயே இருந்து விடுகிறது. அதே போல இங்கிருந்து வீடு சென்றார்கள் என்றால் முடிந்து விட்டது. இங்கு கூறியது இங்கேயே இருந்து விட்டது. இங்கோ மிகவும் ஆனந்தம் ஏற்படுகிறது. இங்கோ யாரும் நண்பர் உறவினர்கள் ஆகியோர் இல்லை. சூத்திர குலத்தில் சென்று விட்டார்கள் என்றால் மாயை இழுத்துக் கொண்டு விடுகிறது. மாயையே! நீ என்னை நினைவு செய்வதை மறக்க வைக்கும் வகையில் மிகவும் பலசாலியாக இருக்கிறாய். ஞானத்தையும் மறந்து விடுகிறார்கள். இப்பொழுது அதே தந்தை ஆசிரியராக

11.06.2013

ஆகி படிப்பித்துக் கொண்டு இருக்கிறார். மனிதர்கள் பகவானையே தர்மராஜர் என்று நினைக்கிறார்கள். பகவான் தான் சுகம் துக்கத்தைக் கொடுக்கிறார் என்கிறார்கள். துக்கம் என்றால் தண்டனை. நான் துக்கம் கொடுப்பதில்லை என்று தந்தை கூறுகிறார். ஒன்று இராவணன் உங்களுக்கு துக்கம் கொடுக்கிறார் மற்றொன்று, பிறகு கர்ப்ப சிறையில் தர்மராஜர் உங்களுக்கு தண்டனை கொடுக்கிறார். என்ன பாவம் செய்தீர்களோ அதை சாட்சாத்தாரம் செய்வித்து விடுகிறார். சத்யுகத்திலோ கர்ப்ப அரண்மனை இருக்கும் அல்லது பாற்கடல் என்று கூறலாம். பாற்கடலில் கிருஷ்ணர் கட்டை விரலை சூப்பியபடியே ஆனந்தமாக ஆல இலையில் படுத்துள்ளார் என்று காண்பிக்கிறார்கள். அது கர்ப்பக் கடல் ஆகும். துவாபரம் கலியுகத்தில் கர்ப்ப சிறை இருக்கும். உள்குக்குள் பாவங்களின் மிகுந்த தண்டனை கிடைக்கும். மாயையின் இராஜ்யம் ஆகும் அல்லவா? 63 பிறவிகள் கர்ப்ப சிறையில் செல்ல வேண்டி வருகிறது. பிறகு அங்கு கர்ப்ப அரண்மனையில் 21 பிறவிகள் மிகவும் நிம்மதியாக இருப்பார்கள். காப்பாற்று, காப்பாற்று! என்று கதற வேண்டிய வகையில் அங்கு எந்த பாவமும் ஆவதில்லை. எனவே இதை உங்களுக்கு தந்தை ஆசிரியர் சத்குரு புரிய வைத்து கொண்டிருக்கிறார். நாமும் முட்டாள்களாக இருந்தோம் என்பதை நீங்கள் புரிந்துள்ளீர்கள். இப்பொழுது அறிவாளி ஆகிக் கொண்டிருக்கிறோம். மனிதர்கள் பதீதமாக ஆகி விடும் பொழுது தந்தை ஒரே ஒரு முறை வந்து பாவனமாக ஆக்குகிறார். இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் சுயதரிசன சக்கரதாரி ஆகி உள்ளீர்கள். அவர்கள் சக்கரத்தின் பொருளை அறிந்திருக்கிறார்களா என்ன? பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர் களுக்கும் சண்டை ஏற்பட்டது என்று நினைக்கிறார்கள். பின் கிருஷ்ணர் விநாசத்திற்காக சக்கரத்தைச் சுற்றினார் போன்ற நிறையவே கட்டுக் கதைகளை எழுதி விட்டுள்ளார்கள். அப்படி கிடையாது. நமக்கும் கூட சிருஷ்டி சக்கரத்தின் முதல், இடை, கடை பற்றிய ஞானம் கிடைத்துள்ளது. சுயதரிசன சக்கரதாரி ஆகி விடும் பொழுது பின் சக்கரவர்த்தி மகாராஜா, மகாராணி ஆகிறார்கள். முழு உலகத்தின் அதிபதி ஆகிறார்கள். பிரஜைகள் கூட எஜமானர் ஆகிறார்கள் அல்லவா? இப்பொழுது பிரஜைகள் கூட நாங்கள் பாரதத்தின் அதிபதி ஆவோம் என்பார்கள். இராஜா, இராணி எப்படியோ அப்படியே பிரஜை ஆனால் இராஜா மற்றும் பிரஜையில் வித்தியாசமோ இருக்கும் அல்லவா? அது இப்பொழுதே படிப்பின் மூலம் எல்லாமே தெரிய வந்து விடுகிறது. நல்லது.

பதீத நிலையிலிருந்து பாவனமாக ஆக்கி விடும் தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் பதீத நிலையிலிருந்து பாவனமாக ஆகக் கூடிய குழந்தைகளுக்கு அன்பு நினைவு மற்றும் காலை வணக்கம்.
ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. இனிமையான இல்லத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்றால் மிக மிக இனிமையானவர் ஆக வேண்டும். ஒரு பொழுதும் சகவாச தோஷத்தில் வந்து தந்தையை மறக்க கூடாது. சந்தேகம் எழுப்பக் கூடாது.
2. கடைசி விநாச காட்சியைப் பார்க்க வேண்டும் என்றால் உறுதியான பிராமணராக சேவை செய்யக் கூடியவராக (சர்விசபிள்) ஆக வேண்டும். தந்தையினுடையவராக ஆன பிறகு தந்தைக்கு அவப் பெயர் விளைவிக்கக் கூடாது.

வரதானம்: மனம் மற்றும் சொல்லின் பொருத்தம் மூலமாக மாயா ஜாலம் செய்து விடும் புதுமை மற்றும் விசேஷ தன்மையில் நிறைந்தவர் ஆகுக !

மனம் மற்றும் சொல் இரண்டில் பொருத்தம் இருக்கும் பொழுது மாயா ஜாலத்தின் காரியம் செய்கிறது. இதனால் கூட்டமைப்பின் சிறு சிறு விஷயங்கள் எவ்வாறு நீங்கிப் போய் விடும் என்றால் இதுவோ மாயாஜாலம் ஆகி விட்டது என்று நீங்கள் யோசிப்பீர்கள். மனசு சுப பாவனை அல்லது சுப ஆசிகளை அளிப்பதில் மும்முரமாக இருந்தீர்கள் என்றால் மனதின் குழப்பம் நீங்கிப் போய் விடும். புருஷார்த்தத்தில் ஒரு பொழுதும் மனமுடைந்து போக மாட்டீர்கள். கூட்டமாக இருக்கையில், ஒரு பொழுதும் பயப்பட மாட்டீர்கள். மனம் சொல்லின் சேர்ந்தாற் போல ஆகும் சேவை மூலமாக வேகமான பாதையில் சேவை ஆகும் பிரபாவத்தை பார்ப்பீர்கள். இப்பொழுது சேவையில் இதே புதுமை மற்றும் விசேஷ தன்மையில் நிறைந்தவர் ஆனீர்கள் என்றால் 9 லட்சம் பிரஜைகள் சுலபமாக தயாராகி விடுவார்கள்.

கலோகன்: எப்பொழுது முழுமையாக நிர்விகாரி ஆவீர்களோ அப்பொழுது தான் புத்தி சரியான முடிவை கொடுக்கும்.